

Ковальова Ірина Юрїївна

курсант факультету підготовки
фахівців для підрозділів

кримінальної поліції

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Рижкова Світлана Анатоліївна

старший викладач кафедри

адміністративного права, процесу

та адміністративної діяльності

ВЗАЄМОДІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ТА СУСПІЛЬСТВА

На процес формування відносин між державою та громадськістю дуже впливають зміни в українському сучасному суспільстві, економічні також політичні сфери життя. Взаємодія всевладдя і суспільства – це необхідний елемент рівноваги й процвітання кожної держави і Україна не виключення, так як проблеми її розвитку неможливо розв'язати без довіри громади. Основою для взаємодії суспільства з поліцією є Закон України « Про Національну поліцію». Згідно з усіма принципами діяльності поліції можна сказати, що робота правоохоронних органів відбувається на засадах партнерства та співпраці з населенням та спрямована на задоволенні потреб усіх громадян. На сьогоднішній день в Україні актуальною проблемою є пошук всіх можливих принципів взаємодії держави з громадою. Особливо загостреною є проблема взаємодії державної влади, без виключення поліції, з суспільством. Було проведено низку реформ у всіх сферах суспільного та державного життя. Одним із рухів реформ є побудова поліції за «європейськими стандартами»[1]. Нова поліція повинна подолати наслідки дефектів репутації міліції, повинна відновити віру громадян до влади, закласти підґрунтя взаємодопомоги, спільної реалізації проблем, розуміння один одного для боротьби зі злочинністю.

На сьогодні, існують два основні дослідницькі рухи, щодо питання взаємодії громадського суспільства та поліцейських організацій.

Перший – це праця науковців щодо громадського суспільства. Представниками цього руху є В. М. Кравчук, С. М. Гусаров, Ю. М. Тодика, М. П. Орзіх та ін. Другий рух призначений проблемам позитивної структури, принципів, функцій організації та діяльність нової української поліції. Представники: О. О. Сосновик, О. В. Джафарова, О. М. Бандурка, Л. М. Черненко тощо. Варто звернути увагу, що вище зазначенні напрями злегка перетинаються на галузевому рівні і досліджують окремі елементи взаємодії поліцейських структур і громадського суспільства. Однак, на мою думку, засади впливу громадського суспільства на правоохоронну діяльність вимагають загального теоретичного аналізу.

На думку О. С. Проневича структурні підрозділи МВС потребують реформування. Науковець зазначає, що «... сенс реформування інституту поліції (міліції) України полягає у зміні концептуальних засад службово-оперативної діяльності, тобто відході від державно-орієнтованих пріоритетів і ствердженні філософії суспільно-орієнтованої проактивної діяльності». Проаналізувавши властивості діяльності моделі МВС, О. С. Проневич вважає: «Нова поліція має забезпечувати «публічну безпеку на локальному рівні» і вирішувати завдання у тісній взаємодії із суспільством При цьому О. С. Проневич підкреслює: «Поліцейські підрозділи мають надавати поліцейські послуги територіальній громаді конкретного локального рівня» [2, с. 642]. І саме територіальна громада є основним суб'єктом оцінювання ефективності діяльності поліції. Зважаючи на вище сказане маю підстави сказати, що О. С. Проневич відстоює позицію тісної взаємодії поліцейських структур і громадянського суспільства. Крім того, учений вважає, що поліцейські структури нової української поліції мають захищати інтереси громадян. Основне їх завдання – служіння громадянам, суспільству. Схожої думки щодо оптимального функціонування української поліції та взаємодії її з суспільством дотримується О. С. Юнін [3, с. 60].

Запозичення світового та вітчизняного досвіду поліцейської взаємодії дозволяє оптимізувати напрями і шляхи формування взаємодії працівників поліції з громадою. Забезпечення успішної діяльності поліції на основі партнерства і комунікації, ОБСЄ дотримується двох ключових принципів:

✚ забезпечення високого ступеня участі суспільства в підвищенні безпеки та громадського порядку

✚ високий рівень зливання поліції в життя товариства

Переваги даної ідеї для суспільства та поліції:

- можливість населення поділитися своїми проблемами із співробітниками поліції і стати союзниками з пошуку рішень цих проблем
- зміцнення громадських зв'язків і неформального громадського контролю в районах мешкання
- поліпшення стосунків між поліцією і суспільством, підвищення довіри з боку суспільства
- збільшення обсягу інформації, що отримується від громадян
- підвищення задоволеності поліцейських від роботи завдяки позитивному впливу від зустрічей з громадою.

Підсумовуючи вищезазначене, необхідно звернути увагу на те, що взаємодія поліції та суспільства повинна базуватись на розумінні суті такої співпраці, з урахуванням нових підходів, принципів та форм участі громадян в охороні громадського порядку у відповідному належному правовому полі.

1. Логвиненко Б. О., Кравченко І. С. Л 69 Взаємодія поліції та суспільства насадах партнерства в діяльності підрозділів превентивної діяльності: Методичні рекомендації. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. 20 с

2. Проневич О. С. Проактивна діяльність поліції (міліції) як складова сучасної парадигми охорони правопорядку / О. С. Проневич // Форум права. – 2011. – № 3. – С. 639–643

3. Юнін О. С. Поліція в системі державних органів та забезпечення громадської безпеки / О. С. Юнін // Держава та регіони. Серія «Право». – 2013. – № 1 (39). – С. 59–63.